Et ut dicit·2·2·q·22·ar·2·pſūp
tio ideo pccm eſt.qꝛ ſicut falſū
eſt qꝫ deꝰ penitētibꝰ nō indul
geat,vel qꝫ peccātes ad pniā
nō reuocat·ita falſum eſt qꝫ i
pccō pſeuerātibꝫ veniā ꝯcedat.
⁊ a bono ope ceſſantibꝰ gr̄iā
largiatur·cui eſtiationi cōfor
miter ſe habꝫ preſūpcōis mo
tus·⁊ ideo preſūptio eſt minꝰ
peccatū qꝫ deſpatio.qꝫto magꝰ
eſt ꝓpriū deo miſereri ⁊ pcere
qꝫ punire.ꝓpter eiꝰ infinitam
bonitatē. Illud eni ſcḋm ſe ꝯueīt
deo·hoc aūt ꝓpter peccata nr̄a.
vn̄ peccare cū ꝓpoito pſeueran
di in pccō ſub ſpe venie ad pre
ſumpcōem ptinet·⁊ hoc nō di
g minuit ſꝫ auget pccm. ¶ Pec
care autē ſub ſpe venie qn̄qꝫ p
cipiende cū ꝓpoſito abſtinen
di a pccō·⁊ penitendi de pccō
hoc non eſt pſumpcōis.ſꝫ hoc
pccm diminuit·qꝛ p hmōi vi
det̄ hr̄e voluntatē minꝰ firma
tā ad peccand̄. Ideo mgr̄ dic̄.
li·ij.di·22·qꝫ adam minꝰ pecca
uit.qꝛ ſub ſpe venie peccauit.
hec tho. Caueant hic primo
inordinatā ſpē in quoſdā ſan
ctos ponentes.qui ſuiūt btē
barbare·katherine ⁊ ſimilibꝫ
ꝗ licꝫ bn̄ faciant hijs ſuiendo·
videant tamen.ut ſpē ſuam cū
executione dei vocacōnū ⁊ mā
datoꝝ roborēt. Secūdo caue
ant ſpē in hoīeꝫ aliquē nimis
ponētes ſicut faciunt parētes
interdū ꝓpter liberos·negotia
⁊ opa cōtra pcepta dei actitā
tes.contra quos d̄r Jere.xvij.
Maledictus qui confidit in
hoīe.⁊ ponit carnē brachium
ſuum.⁊ a dn̄o recedit cor eiꝰ
Caueāt tercō pniam ꝓcraſti
nantes.⁊ ſic ſperātes tandem
cōuerti i fine quod difficile eſt
non impoſſibile propt̄ ſex.viꝫ
propter infirmitatē v ſūratio
nis ⁊ volūtatis tardātē.ꝓpter
dolorē mētē īpedientē.propt̄
habitum vicōſum ad mala in
clinantem.propter timorem
mortis naturā terrētem.prop
ter familiam relinquendā per
ſtrepētem.⁊ demonem tēptā
tem. Tertio peccant cōtra hoc
pceptū orōnem dn̄icā ⁊ ſym
bolum aploꝝ nō addiſcētes.
qꝛ ibi ꝯtinentur ſperanda.

¶ Capitulū quartum

Tercio dilcō dei cadit
ſub pcepto·qua ſibi
ſuire debemus. De q̄
dilcōne pmo videbitur qꝫ ſtri
cte pcipitur.⁊ qꝫ neccāria eſt
Secūdo qꝫ utilis. Tercio qua
liter cadat ſub pcepto. Quar
to qꝫ rationabiliter ⁊ cur pre
cipitur. Qnto quot modis cō
tra eam peccetur. ¶ Qntū ad a
pmum qꝫ ſtricte pcipiatur di
dilectō·pꝫ p pluā Nā exo·xx·
deū diligētibꝫ ⁊ deū odiētibꝰ

terribilis pena indicitur. ⁊ pre
miū ꝓmittitur cū ptꝫ primū p̄
ceptū imediate additur Ego
ſum dñs de⁹ tu⁹ fortis zelotes
viſitās iniq̄tatē prm in filios i
tertiā ⁊ quartā generacōez eo
rū q̄ oderūt me. ⁊ faciēs miſeri
cordiā in milia hijs q̄ diligūt
me. ⁊ cuſtodiūt p̄cepta mea
Pria ps ut di. tho. 2. 2. q. cviij.
hꝫ veritatē de pēa tpali q̄ filij pu
niūtur q̄ ſūt aliq̄d pntū ⁊ ſic de
cogītis q̄ ſepe viuūt vſqꝫ ad qr
tā gñacōem. Secūda ſcdꝫ ma
giſtrū in. ij. di. xxxiij. hꝫ veritatē
de filijs ⁊ cogītis imitātibꝫ pec
cata pntū. Hꝫ. iij. nūq̄ intelligi
tur ꝙ fili⁹ vel ali⁹ puniatur. pe
na culpe vel eterna ꝑ pccō alte
rius. Secūda ps ptꝫ ꝙ ſepe to
ta terra vna meli⁹ hꝫ ꝑ ꝑfecto
i caritate hoie. ut ptꝫ de Joſeph.
dauid. abrahā ⁊ de helia celū
b apiente ad pluēdū. ¶ Itē ncā
tas oſtenditur deu. vi. vbi ſic
dr Diliges dñm deū tuū ex to
to corde tuo. ⁊ ex tō aia tua. ⁊
ex tō fortitudie tua. math. xxij.
Additur ex ōni mēte tua Erūt
qꝫ verba hec q̄ p̄cipio tibi ho
die in corde tuo. ⁊ narrab̄ ea fi
lijs tuis. ⁊ meditaberis ſedēs in
domo tua. ⁊ ābulans in itinere.
dormiēs atqꝫ cōſurgēs. ⁊ ligab̄
ea q̄ſi ſignū in manu tua. erūt
qꝫ ⁊ mouebūtur ante oculos
tuos. ſcribeſqꝫ ea in limine ⁊

oſtijs dom⁹ tue. nō tn̄ debēt ad
lrām dic. glō. in manu corꝑali
ligari. ſꝫ ſpūali. id ē in ōni ope
adiūgi. Ideo dr q̄ſi. Alias ſicut
phariſei facerem⁹ ſi in manibꝫ
corporeis ea deferrem⁹ nec ſcri
bere ad lrām in limibꝫ ⁊ oſtijs
optꝫ. ſꝫ in ōni egreſſu ad opus
debēt ſuari. nā ſm tho. dilectō
dei ⁊ ꝓximi dꝫ eē regula ōnium
hūanoꝝ actuū Itē math. xxij.
Exiſtēs ſine veſte caritatis licꝫ
in nupcijs ſit ecclīe q̄ ad fidem.
tn̄ ligatis maibꝫ ⁊ pedibꝫ proi
citur in tenebras exteriores. vbi
erit flet⁹ ⁊ ſtridor dētiū. ¶ Itē c
i. cori. xiij. Oſtēditur. ꝙ nulla
eloquētia. nec ſciētia. nec mira
cula. nec elargicō elemoſinaꝝ
nec paſſio valet ſine caritate.
Si inq̄t linguis hoim loquar
⁊ āgeloꝝ. caritatē autē nō ha
buero. fact⁹ ſū velut es ſonās.
⁊ cībalū tiniēs. Et ſi habuero
ꝓphetiā. ⁊ noueri miſteia ōnia.
ſcꝫ ſcripture. ⁊ oēm ſciētiaꝫ. Et
ſi habuero fidē ita ut mōtes
trāſſerā. caitatē aūt nō habue
ro. nihil ſum. ſcꝫ ꝙ vita caitatis
carco Et ſi diſtribuero in cibos
pauperꝝ oēs facultates meas.
⁊ ſi trdidero corp⁹ meū ita ut
ardeā. caritatē autē nō habue
ro. nihil mihi prodeſt. Item. i.
corī. vltio Si q̄s nō amat do
minum ihesum criſtum ſit ana
thema. ſcꝫ maledict⁹ ſcdꝫ glō.

q᷑ maledicetur in iudicio illa
maledictōe de qua math. xxv.
Ite maledicti ī ignem eternū
d ¶ Quā autilis vero ſit dei dilecō
ptꝫ ex ſeptē. Primo filiū dei cō
ſtituit caritas. quia miſit deus
ſpm̄ filij ſui. in quo clamamus
Abba pr̄. Rō. viij. ꝛ galla. iiij.
ꝛ ioh. i. Dedit hiis qui eū rece
perūt ptātem filios dei fieri qui
credunt in nomine eius. nā ca
ritas peccatorē de infinita di
ſtantia in quā cecidit p morta
le peccatum a deo. in qua fuit ī
regione longinqua filius pro
digus eleuat ad vnionē cū pa
tre celeſti. hoc enī gratie offitiū
eſt dicit Albertus. ij. de mirabi
li ſciētia dei. Secūdo facit me
reri quolibꝫ opere moralit᷑ bo
no vitā eternā. aut eius aug
mentum. quia ſi filij ꝛ heredes
ut dꝛ galla. iiij. ꝛ Rō. viij. Ter
cō facit q᷑ per modica bō tpa
lia in caſu p deo data et ſic de
alijs tātū meretur q̄s. quantū
alius p multa tēporalia data.
ut patet de vidua cum duobꝫ
minutis miſſis ī gazophilatiū
luce. xxi. que criſti teſtimonio
plus q̄ omnes miſit. Et de ſā
cto petro qui licet modicum
reliq̄rit cū ait math. xix. Ecce
nos reliquimus omnia ꝛ ſecu
ti ſumꝰ te. q̄d ergo erit nobis.
Rn̄di tamen dico vobꝫ ꝛ c. cen
tuplū accipietis ꝛ vitā eternā.

poſſidebitis. nō enī ut dic̄. ſup
eodē greg̃. quātū. ſed ex quan
to. id eſt ex quanta caritate q̄s
dat deus pō derat. tunc. ſcꝫ qn̄
non adeſt facultas exterior.
Quarto facit interdū nihil ha
bētē de bonis exterioribus tātū
mereri de p̄mio eſſentiali. quā
tum alius meretur qui multū
dat. ut ptꝫ in eo vicꝫ. qui ī pau
pertate exiſtens. ex magna ca
ritate vellet dare centum flore
nos ꝛ non pōt dare tantū ī ca
ſu pōt mereri ſicut qui cētum
florenos dat Exēpli grā. pau
per nl̄ habēs. in caritate tamē
exiſtēs ut duo quo ad gradū
qui pfectū aim habet dandi
alteri mendico decē florenos
tātū meretur de p̄mio eſſentia
li. quātum diues ex eq̄li carita
te dans actu. x. florenos. ſecū
dꝰ tn̄ p̄mium accidētale habit.
quia gaudebit de eo q̄ volun
tatē dandi habuit ꝛ q̄ dedit.
ꝛ paup mēdicus p eo interce
det. ſꝫ hec modica ſūt reſpectu
eſſentialis p̄mij qd̄ erit de cre
atore. hoc pbat ſnialiter ſcus
thō. i. ij. q. xx. ar. iiij. ¶ Quīto e
impetr̄t ꝛ meretur ſcientiā ma
gnā in pr̄ia ꝛ gaudiū. Sic q̄
ſi ſimplex vetula in caritate ex
cedit. q̄ habꝫ caritatē ut quatu
or. Et mgr̄ in theologia ſi de
tedit in caritate ut duo. vetu
la habit clariorē ꝛ perfectiorē

ſcientiam de viſis in d̄o q̄ꝫ theo
logus licȝ de habitibȝ ſcientifi
cis acq̄ſitis mḡr plus habitu
rus ſit de ſcīa· ſed hoc modicū
ē reſpectu ſcīe de d̄o immediate
habēde· Racōnē aſſigt tho· in
prima pte· q· xij· arti· vi· Quia
magnitudinē caritatis vie ſeq̄
tur in pria magnitudo luminis
glorie· Et magnitudinē lūis
glorie ſeq̄tur intimior vnio et
viſio d̄ine eſſentie· et q̄ꝫ tanti
m⁹ videtur de⁹ ꝯ vnit̄ alicui
intellectui· tāto plura ꝛ intēſi⁹
ſciet q̄s ea que relucēt in d̄o· ꝛ
p ꝯn̄s maior delcātio ſeq̄tur ꝯ
maius gaudiū· Caritas enī ſi
num cordis p̄mo aperit· id ē ca
f pacōrem reddit· ¶ Sexto ca
ritas facit q̄ꝫ diligētibȝ deū om
nia coopant̄ in bonū rō· viij·
Hijs celū eſt p̄miū· infernus a
pccās prohibitoriū· ꝛ ſimilit̄
lymbȝ purgatoriū: bō tempa
lia ſuſtētamētum· ꝛ oīs aduſi
tas lucrū p paciētie meritū· q̄ꝛ
dicit greg· nulla nocebit adū
ſitas ſi nulla dn̄etur iniquitas·
nulla ei prudēti pōt adeē ma
la fortūa· q̄ꝛ ut dicit boe· de cō
ſola· In ptāte eius eſt aduerſ
bn̄ vti ut proſpis· Septio in
via facit omne op⁹ leue· iugū
enī inquit xp̄us meū ſuaue ē· ꝛ
onus meū leue· math· xi· ymo
finis precepti eſt caritas· i· thi
g mo· i· ¶ Tercō q̄liter cadat di
lectio dei ſup oīa ſb̄ p̄cepto· vi
dendū eſt· vbi nōndū put elici
tur ex varijs dictis ſcȝ thō· et
alioꝝ· vid̄ꝫ q̄ꝫ tripliciter dilcō
dei intelligit̄ p̄cepta· Prio pla
cibilit̄ ſeu fauorabiliter· ſecūdo
ordinabilit̄· Tercō apꝑciabili
ter· Primo dȝ diligi placibilit̄
ſup oīa· ſic q̄ꝫ vel̄ deo bonū ꝛ cō
placētiā in hoc hēas ſine r̄lacō
ne ipi⁹ in q̄d cūqȝ aliud bonū
Pro cui⁹ itellcū nōnda ſūt ali
qua· p̄mo quid ſit diligere ſꝫ·
ſm pħm in rethoica Eſt alicui
bonū velle· ut diligere hoiem ē
ſibi bonū velle· Secūdo q̄d ſit
hoi bonū· ſꝫ phs· i· eth· ꝛ· x· Fe
licitas ſua virtutes et ſcīe· et
hec nūq̄ꝫ obſūt ſibi q̄ꝫtū ē de ſe·
ſilit̄ ꝯ bō tpalia ꝛ mala pene
de ſuīētia ad v̄tutes· ¶ Tercō h
nō q̄ꝫ duplex ē dilcō i hoibȝ· q̄
dā ꝯcupie q̄ vtilitatis nr̄e grā
ē· puta cū aliq̄s diligit aliquā
rē ꝓpter ſe diligētē· ꝛ ſic diligi
m⁹ aſinū· caprā· cibū· ꝛ ſilia· q̄ꝛ
vtilia nob̄ ad honorem· ad delcā
cōnē· vel ad cōmodū nr̄m· ꝛ ta
li dilcōe diligit hō ſe pn̄cipali
ter nō alid· alia ē dilcō amicitie·
puta cū q̄s diligit aliquē hoiem
ꝓpter ipm̄ dilcm̄ hoiem· ut cum
q̄s vidȝ aliquē ſapiētē· virtuo
ſū· ꝛ hmōi· ꝛ ſibi iſta vult inee·
ꝛ cōplacȝ in eis: diligit eum di
lectione amicitie· Quarto nō
q̄ꝫ ꝓprie d̄o nihil bonū ē niſi id

quod ipē eſt. vicȝ qꝛ ē omnipo
tens. omniſciēs. miſericordiſſi
mus. patiētiſſim⁹. ditiſſimus. ⁊
filia. nā ieiunare. orare. virtu
tes acq̄rere. vicia vitare nō ſūt
deo bō. licet corā nobis ei ſint
honoriſica Quia bonoꝝ nr̄oꝝ
non indiget. ſed nobis p̄fata
bona ſūt. ⁊ p ea coram nobis
gloiſicatur pr̄ qui in celis eſt
Ex quo patȝ quid ſit deū ſuper
omnia diligere. qꝛ ſibi bonum
velle. vicȝ meditai velle. ⁊ ꝯpla
cētiam habere qꝛ ē omnipotēs.
ſapiētiſſimus. optim⁹. et filia
Et ſic amam⁹ ſecūdo amore vi
delicȝ amicitie nō ꝓpter aliud.
nec relatiue ad aliud. non autē
diligere debemus eum primo
amore ſcȝ ꝯcupiē. vicȝ ut veli
m⁹ ſibi bonum mie. qꝛ nobis
dona dat. qꝛ tūc nos plus dili
gerem⁹. vnde Bern. li. i. de di
ligendo deū. abſqȝ ītuitu p̄mij
diligendus eſt de⁹. verus eni
amor in ſeipō ꝯtentus eſt Et
iteꝝ. licȝ deus ſit abſqȝ intuitu
premij diligend⁹. nō tn̄ abſqȝ
premio diligitur. vnde quan
to quis purius diligit deū ꝓpt
ſe. ⁊ quanto min⁹ habet reſpe
ctum ad ſe diligentē. tāto deo
dilectio plus placet. ⁊ ampli
us homo meret Racō aūt qua
re ſic diligere debem⁹ deū ꝓp
ter ſe eſt. Prima quia niſi ſic.
tūc nō diligeremus eum nobi
liori mō q̄ꝫ diligimus equum
aſinū ⁊ cē quibus bonum volu
mus ꝓpter nos Item naturali
ter mr̄ filio vult bonū ſepe ſine
omni reſpectu vtilitatis ꝓprie.
ut in caſu quo fili⁹ inueīs mo
reretur ergo plus tenem̄ deo
Item idem patȝ in amicis veis.
ad quos exigitur ut non dili
gāt vtilitatis aut delectacōis
gcia. ſed amicū ꝓpter ſe. Itē ex
periētia eſt qꝛ q̄s diligit ꝓpter
ſe eum quē nunq̄ videbit vltra
mare exiſtētem. ut ſi audis de
probo milite in armis ⁊ virtu
tibus. vis ſibi bonū. ⁊ ꝯplacē
tiam habes in eo licȝ nulla vti
litas tibi inde ſeq̄retur Cur er
go nō diligerem⁹ deū propt
ſe ſine omi reſpectu ad aliud
ab eo. Ex quo patet q̄ꝫ multū
meretur qui dei perfectiones
ſepe meditando ꝯſiderāt. ⁊ cor
de ſibi i hoc ꝯplacēt. Optimus
ei actus ē diligere deū. ¶ Hic i
q̄ritur prio an deum diligere
poſſim ut det m̄ vitā eternam
ſeu celū. Rn̄deo nō. ſed per plura
opa alia deo ſeruire poſſum⁹
propt vitā eternā. Nam dif
ferunt ſeruire deo ⁊ diligere.
ſicut genus ⁊ ſpēs. vnde opa
bō debeo facere plura ⁊ conai
implere alia precepta. et alia
propt vitā eternā. qꝛ opa ta
lia bona. ſūt vie ad celū. Sed
diligere deū nō debeo ut vitā

eternam mihi donet quia ſic
ordinarem deum in creaturaꝫ
⁊ in vtilitatem meam. quod il
licitum eſt Tum quia hoc eſſꝫ
vti fruendis. quod nunq̄ licꝫ
ut dicit Auguſtin9 p̄mo de do
ctrina criſtiana Tum quia ſic
me principaliter quererē· tum
etiam quia deteiora debēt eſſe
gratia meliorum ſcōꝫ phm̄ in
politicis· qd̄ hic non fierꝫ Se
cundo queritur poſſum ne dili
gere deum propter beneficia
que mihi dedit· Reſpōdit tho·
·2·2·q·xxvij·arti·iij· Si ly ꝑp
ter dicat cauſam finalem non
debeo. qꝛ ſic vterer eo· Si aūt
dicit cauſam occaſionaleꝫ vel
motiuaꝫ. poſſum, ſcd̄m illd̄ pſ̄·
Inclinaui cor meum, ad facien
das iuſtificacōes tuas in eter
num ꝑpter retribucōnem· Be
neficia enim que de9 nobis de
dit velut caitatē dei. facile nos
accendere debent ad deū dili
gendum ꝗ occaſionem ꝑſta
re· hec aūt queſtio ſic ꝗ prece
dens et ſimiles aut nunq̄ aut
caute debent p̄dicari ſeculaib9
k ¶Tertio queitur cur tam du
rum apparet ſecularibus deum
a nob non debere diligi ꝑpter
beneficia Reſpōſio ſcd̄m wilh·
pariſieſem libro de virtutibus
Hoc fatiunt carentia doctorū
realium ⁊ ignorātia ſeculariū.
que proueit ex eo qꝛ ſe querūt

non que dei ſunt. qd̄ caritas di
nō facit. ſꝫ dilectio curua · Que
rūt, ei homines nimis terrena·
honores· diuicias· ⁊ ſimilia q̄
licet ſint minima bona. tamen
in eis contentantur· Similes
pueris qui in piro plus amo
rem ſigūt qꝛ in tota domo· Cō
tra hunc modum diligendi de
um peccāt directe quidam pec
catores qui vellent qꝛ deus nō
noſceret peccata eorum vel ut
ſibi peccata eorum placerēt. cō
tra quos i pſ̄· dicit dn̄s Exiſti
maſti inique qꝛ ero tui ſimilis.
arguam te ⁊ ſtatuam contr̄ fa
tiem tuam, tales enim vellent
deum non eſſe oiſcientem. vel
ſumme bonum· Et hoc eſt deū
velle non eſſe deum. quia ſcien
tia ſua ē deus met· ¶Secūdo l
contr̄, hoc fatiunt odientes de
um· vellent enim eum non eſſe
iuſtum punientꝫ· ymo triſtā
tur qꝛ iuſtus eſt. ut faciunt eci
am damnati, dicit autem thō·
·2·2·q·xxxiiij· qꝛ odire deum in
ter omnia peccata grauius eſt.
quia in eo per ſe eſt auſio ab
incōmutabili bono In alijs au
tem eſt auerſio p accidens · ve
rum licꝫ deus clare viſus a nul
lo poſſit odiri. quia ſic i eo nec
apparēs. nec verum malum vi
deretur· Tamen oditur a ma
lis viſus in ſuis effectibꝫ. videli
cet punicōnis· Sic eni vidēs

per croceū vite pulchrum ho
mīnē iudicat pulchrū ⁊ bene
coloꝛatum hoīe; pallidum vel
croceū eē. Sic peruſi ꝑ penas
a deo inflictas eū iudicant cru
delem ſcd̓m illud pš. ſupercecí
dit ignis ſcꝫ pcc̄i ⁊ malorum
effectuū ⁊ non viderūt ſolem
m ¶ Secūdo pceptū de diligen
do deū ſup omnia debet fieí oꝛ
dinalit̓. ſic vicꝫ ꝙ nos ⁊ omia
alia in deum referamus. ⁊ ī ſuā
gloriā vltiate Ita ꝙ ꝗcquid
diligimus. volum⁹. agim⁹. ꝓp
ter deū ⁊ eius gloriam diliga
mus. agamus. ⁊ obmittamus.
quia tunc in oībus reb⁹ plus
diligimus deū ꝗ̈ res ipſas. qn̄
ſuam gloriam in omnib⁹ que
rim⁹ vltiate. q2 ꝓpter qd̓ vnū
qd̓qꝫ tale ⁊ ipſū magis. i. po
n ſteioꝛ ¶ Et ſcd̓m hoc intelli
gi debet preceptū dilige dñm
nūāc̄ Rō breui⁹ ⁊ clarius ſic
exponit tho. tractatu de perfe
ctione ſpūalis vite Et ē mens
ſācti aug⁹. li. i. de doctrina xp̄i
ana. nā dilectio eſt act⁹ volun
tatis q̄ ſignificatur ꝑ coꝛ. q2 ſicut
coꝛ ē principiū materiale om
niū motuum coꝛpalium. ita vo
lūtas q̈tum ad intēcionem fi
nis vltim q̄ eſt obiectū carita
tis. eſt principiū oīum actuū
quarumcūqꝫ potentiaꝝ q̄ mo
uentur a volūtate. hee aūt ſunt
tres. ſcꝫ intellect⁹ q̄ ſignificat̓
ꝑ mētem. vis appetitiua īferioꝛ
que ſignificatur hˀ ꝑ aīaꝫ. vn̄
ſcd̓m eam dicimur agere vitā
aīalem Et vis executiua exterioꝛ
que ſignificatur ꝑ foꝛtitudīeꝫ.
ſiue virtutem. ſiue vires. preci
pit ergo nobis ꝙ tota noſtra
intencō feratur in deum. ſic ꝙ
omnia actu vel habitu in deū
referantur ſicut in finē Rō im
pletur cū aliquis vitam ſuam
ad dei ſeruitiū oꝛdinat. ⁊ ꝑ oñs
oīa que propt̓ ſeipm̄ agit vir
tualiter oꝛdinātur in deū. niſi
ſint talia que a deo abducant.
ſicut pcc̄ā Et ſic diligitur de⁹
ex toto coꝛde. Secundo ut in
tellectus noſter tōliter ſbda
tur deo. ſic ꝙ homo credat ea
q̄ diuinitus trˀdūtur. ſcd̓m illud
.ij. coꝛi. x. in captiuitateꝫ redi
gentes omnē intellectū in ob
ſequium criſti. Et etiā in medi
tatis dei perfectionibꝫ ei talia
inēē velimus. et oīa memoꝛa
ta alia ſcꝫ beneſitia dei in deū oꝛ
dinemus Et hoc eſt tō mente
diligere. Terciō ut appetit⁹ nr̄
inferioꝛ reguletur ſcd̓m deum.
⁊ quecūqꝫ homo amat. ſperat.
⁊ ſic de alijs paſſionibus ī deo
amet vniūſaliter oēꝫ affectio
nem ad dei dilectioēm referēs
non in voluptates carnis Et
qui ſic perdit animam ſuam.
in vitam eternam cuſtodit eā
Joh. xij. Et hoc ē ex tō anima

diligere Quāto ut oīa exterio
ra noſtra verba et opa ex diui
na caritate deriuētur. et ī dei ho
norē dirigantur ſcḋm illud .i.
cor. vltio. Omnia opera veſtra
in caritate fiāt Et ſic diligitur
deus ex tota fortitudīe. et talis
pfectio deū diligēdi cadit ſub
pcepto. q̄ autē omnia ſint in
deū referēda et ſuum honorem
patz .i. cor. x. Siue māducatis
ſiue bibitis ſiue quid aliud fa
ciatis omnia ī gloriā dei facite
ut in omnibz honorificetur deus
Sic enim fit debita recōpēſa
deo qui omnia in nos ordina
uit ut dicit magiſter in .ij. di.
.i. Quia .i. cor. iij. Oīa nr̄a ſunt
Ius id docz naturale ut cuius ē
arbor vel ager eius etiā totus
ſit fructus. Sz totū qḋ ſumus
et poſſumus et a deo accepimus
et dei pprium eſt. ergo fructus
operū noſtrorū deo cedere de
bet. Sz per talia deo nullā vti
litatem adicere poſſumus. Cū
ſcḋm ps. Bonorū noſtrorū
nō indigeat. deo oportz ut ad
eius fiāt honorem. Item cuius
libet vel ſui omnia opa cedūt
dn̄o lege ciuili. ſed dei ſerui ſu
mus per omnia a quo animam
corpus. et res. et quicquid in il
lis boni cōtinetur habemus. er
go noſtra opa dei honori ſerui
re iuſtiſſimum eſt. Nōndum
tamē q̄ quāuis omnia ſint in
deū ordinanda vltimate. non
tamē de neceſſitate ſunt ōmia
immediate et in ſolū deū ordi
nanda. Quia ſunt multi fines
ad inuicē ſubordinati in quos
res recte ordinari poſſunt. vlti
mate tamē totum eſt in deū or
dinādum. Exempli gratia. co
medere debes ut viuas nō econ
uerſo. viuē ut opera licita faci
as ad que creatus es. Operari
bene ut vitam eternā habeas.
que ſunt videre deū beatifice et
eo frui. Et vitam eternā habe
re non pter cōmodū pprium
vltiatez pter gloriā dei que
ibi plus exercetur. Sz queri o
tur Cum non debeā deum dili
gere pter vitā eternā ex pri
ma expoſicōne poſſum ne alia
bona opa facē pret deū dilige
re. vicz deū laudare. orare. ieiu
nare. et ſimilia pt acq̄rendā
vitam eternā. Rn̄detur q̄ ſic
Racō eſt. q2 omnia preenume
rata opera bona vi eq nō ſunt for
maliter dei dilectio. ſz effectus
dilectōis. dilectio eni dei facit
quē deum colere. orare. ſancti
ficare ſabbatū. multa precep
ta ſuare. et ſilia Et talia tanq̄
minus bō ordinātur in maius bo
nū ſcz in vitā eternā vicz in dei
viſionē clarā et dilectōem. et h̄
ē rectus ordo. Secūdo q̄ritur p
an ad bonitatē actuū noſtrorū
reqratur ut q̄s actualit̄ tedat

per res p̄noīatas ī deū ordine
iacto Rñdꝫ ꝙ nō oportꝫ actu
aliter ſic tendere· ſed ut actuſ
nr̄i ſint vere boni ſufficit ⁊ req̄
ritur ut cadāt ſup debitā ma
teriam.⁊ ut alias ſint bñ circū
ſtancōnati.⁊ ꝙ referātur in de
um actualiter vel virtualiter
Tamē ꝙ̄ to plus quis actu in
deum referret tāto plus mere
tur· Sicut mercator ad remo
tam terrā paruā rem portans.
lucratur plus ꝙ̄ alter cū eq̄li
re in ꝓpinquo manēs.oportet
eni ad minus hoīe; taliter eſſe
diſpoſitū ī animo p habitum
acquiſitū ex actualib⁹ relacō
nib⁹ in deū aut p habitū īfuſū.
aut per generalē intencionem
faciēdi oīa propt̄ deū ꝙ ſi ſe re
ſolueret ⁊ actualiter cogitarꝫ
de deo ⁊ de relacōe in ipſū ſta
tim referret in eū. Exemplū in
fili.pr̄ amat filiū propter quē
ditādum mercatur.circuit ma
ria.terras perambulat.non ſem
per actualiter talia ordinans
in filij ditacōem.ſed ſufficit ꝙ
labores p̄nomiati impati ſint
aliq̄n a dilectione filij cui⁹ ipe
rij virtus manet in ſequētibuſ
Simile de volenti ire romam.
non oportet ꝙ in itinere pere
grinus talis ſemp actu cogitꝫ
de fine.ſcꝫ de roma.ſꝫ mediante
vna cīitate attigit aliā ⁊ ſic ē i
q proposito. ¶ Tercio querit̄

an ad hoc ꝙ actus noſtri ſint
boni moraliter vel meritorie exi
gatur ꝙ a caritate ſeu ꝑ dilecti
one dei incipiāt ⁊ t̄minentur.
origimentur.⁊ ordinētur· Rñ
ſio ꝙ ſic.nā ꝙ oriri oporteat a
dilectione dei patet per aug⁹.
in de ſpiritu ⁊ littera.d.non ē
fructus bonus qui de radice ca
ritatis non ſurgit. Caritas au
tē eſt dei dilectio ex acquiſito
habitu vel infuſo procedens.
ꝙ etiā nullus actus ſit bonus
moraliter niſi immediate ten
dat ī deum ut dei dilectio pri
maio expoſita vel immediate
tendat p aliā opera in deum fi
nalit̄:ptꝫ p aug⁹· in de ci·dei
li·xix·vbi dic̄·nullas eſſe veras
virtutes ſi in deū finalit̄ non
referātur· Ex quibus ptꝫ necē
rium fore actus noſtros origi
nari ⁊ terminari a deo ī deum.
verbi gr̄tia. Ad hoc ꝙ dilectio
tua vel proxim ſit bona mora
liter exigitur ut dei dilectō ſit
cā dilectionis pxime ⁊ ꝙ prox
imū diligas finaliter propter
deum· Sic de ceteris ⁊ de alijs
Sed ut ſint opa nr̄a etiā meri
toria oportꝫ ut ex īfuſa dilectō
ne procedant.vicꝫ ex caritatis
habitu.1.corī.xiij·

Capitulum quintū ¶
Q
Ontr̄ hoc p̄cep tū fa a
ciūt plurimi creaturā
ſibi p fine ſtatuēdo